

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie radcy prawnego Ł. P. po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2023 z urzędu w przedmiocie umorzenia kosztów sądowych

na podstawie art. 641 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. i art. 206 § 2 k.k.w. a także art. 51 § 1 k.k.w. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kosztów sądowych w kwocie 20 (dwudziestu) złotych, zasądzonych od obwinionego radcy prawnego Ł. P. na rzecz Skarbu Państwa w punkcie drugim postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II DSI 85/19.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2020 r., sygn. akt II DSI 85/19, Sąd Najwyższy oddalił jako bezzasadną kasację obwinionego radcy prawnego Ł. P., zasądzając w punkcie drugim od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za postępowanie kasacyjne (postanowienie, k. 1).

Sąd Najwyższy dwukrotnie wezwał obwinionego do zapłaty powyższej należności, pouczając o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego (wezwanie k. 9, awizowana przesyłka k. 11; wezwanie k. 14, awizowana przesyłka k. 15).

Wobec nieuiszczenia powyższych kosztów przez obwinionego Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, pismem z dnia 11 marca 2021 r., skierował do Sądu Rejonowego w Siedlcach wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w zakresie punktu drugiego powyższego postanowienia, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach sądowych (wniosek k. 20).

Postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Siedlcach, w I Wydziale Cywilnym z dnia 22 marca 2021 r., sygn. akt I Co 127/21, uwzględniono powyższy wniosek i nadano klauzulę wykonalności (postanowienie k. 22).

Następnie, w dniu 23 kwietnia 2021 r., Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego skierował wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Siedlcach (wniosek k. 24).

Komornik Sądowy T. W. pismem z dnia 4 maja 2021 r. (13 maja 2021 r. - data nadania w placówce pocztowej k. 33) w sprawie o sygn. akt Km 695/21, zawiadomił o wszczęciu egzekucji (zawiadomienie k. 26).

Postanowieniem z dnia 29 września 2022 r., sygn. akt Km 695/21, organ egzekucyjny na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (postanowienie, k. 36-36v).

Pismem z dnia 11 października 2022 r., sekretariat Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej, wezwał obwinionego do uiszczenia zasądzonych postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2020 r. kosztów postępowania kasacyjnego w kwocie 20 złotych, informując, że w razie ich nieuiszczenia w terminie do 31 grudnia 2022 r., Sąd Najwyższy kierując się unormowaniem art. 12a k.k.w. może przekazać do Biura Informacji Gospodarczej informację o powstaniu zaległości (pismo k. 41).

Powyższe wezwanie należało uznać za doręczone jako prawidłowo, dwukrotnie awizowane (I awizo 16 listopada, II awizo 24 listopada, zwrot 2 grudnia) (koperta k. 42).

Do dnia wydania niniejszego postanowienia nie doszło do ściągnięcia należności wynikającej z tytułu egzekucyjnego ani dobrowolnego uregulowania należności przez obwinionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie prowadzone przez komornika sądowego postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do uzyskania sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Dalsze prowadzenie postępowania wykonawczego jest zatem niecelowe z uwagi na niemożność wykonania orzeczenia o kosztach (por. art. 51 § 1 k.k.w.).

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.